

BLOEI GAAT VOOR GROEI

Powervrouw Wendy Haanschoten doet graag veel dingen tegelijk. Behalve coach voor hb'ers en hoogopgeleiden is ze een veelgevraagd spreker over neurodiversiteit, lid van de raad van toezicht van het NTCN (National Talent Centre of the Netherlands), lid van SER Topvrouwen én de voorzitter van Mensa Nederland. In die laatste rol bepaalt ze mede de koers van de vereniging.

Tekst: Emy Vesseur | Fotografie: Jeannette Bosch

Hoe kwamen hoogbegaafdheid en Mensa op je pad?

'Ik heb heel lang niet geweten van mijn hoogbegaafdheid. Pas toen onze oudste zoon op de basisschool tegen dingen aan liep en ik van alles over hoogbegaafdheid ging lezen, kwam de gedachte voor het eerst bij mij op. Een paar jaar later, in 2014, ben ik vastgelopen in mijn werk. Ik werkte al zestien jaar als apotheker. Elke drie jaar in een andere apotheek, omdat ik dacht dat een nieuwe omgeving mij gelukkiger zou maken. Maar dat bleek niet het geval. Daarop besloot ik toch maar de Mensathuistest te maken. Dat vond ik leuk om te doen, want ik ben dol op het soort puzzels dat ik moest oplossen. Bij hoogbegaafdencoach Rianne van de Ven heb ik een kerntalentenanalyse gedaan, die mij veel heeft gebracht. Dit megamooie instrument bied ik mijn coachklanten nu zelf ook aan. In 2019 ben ik secretaris bij het IHBV geworden, waar ik me erg thuis voelde. Hoewel Rianne zei dat ze het aan mijn ogen kon zien, wist ik nog steeds niet of ik écht hoogbegaafd was. Voor de officiële Mensatest in 2020 was ik dan ook vreselijk zenuwachtig, alsof ik weer eindexamen ging doen.'

Wat heeft het lidmaatschap je gebracht?

'Toen ik de testuitslag kreeg en lid mocht worden van Mensa, was ik heel blij. Ik wilde me meteen overall instorten en meldde me aan bij verschillende SIG's. Maar omdat het covid was, lag alles stil. De wandel-SIG startte als eerste weer op. Daar ben ik samen met mijn man naartoe gegaan. Ondanks zijn scepsis "wat moet ik tussen al die hoogbegaafden" had hij bij aankomst op de parkeerplaats al meteen met iemand contact. Pas na de wandeling spraken we elkaar weer. In de jaren erna was ik bij het oktoberweekend, het waddenweekend, de ALCD, de NJR, het gen X-weekend

en gen XY-weekend en de gen X-kerstlunch. Ook ga ik graag naar de Randmerenborrel in Amersfoort of Harderwijk als dat met diner is. Het is leuk aan activiteiten mee te doen en mensen te ontmoeten. En dat zeg ik ook tegen de andere bestuursleden: blijf plezier houden in de vereniging, anders wordt het besturen een moetje.'

Je was lang apotheker en bent nu fulltime coach. Vanwaar die je switch?

'Na mijn bore-out ontdekte ik dankzij de kerntalentenanalyse dat ik als apotheker niet al mijn kerntalenten benutte. Maar ik wist niet goed wat ik behalve het apothekersvak nog meer kon. Uiteindelijk ben ik als adviserend apotheker bij Zilveren Kruis Achmea gaan werken in de hoop dat ik binnen een groot bedrijf misschien wat anders kon gaan doen. Na het eerste jaar had ik het alweer een beetje gezien. Ik ben toen in de OR gestapt, eerst als gewoon lid en later als lid van het dagelijks bestuur, en ook bestuurslid van het diversiteitsnetwerk bij Achmea geworden. Een paar jaar later heb ik zelf een neurodiversiteitsnetwerk opgericht. Vanuit het neurodiversiteitsnetwerk hield ik interactieve workshops over onder meer hoogbegaafdheid, adhd en autisme op de werkvloer bij de verschillende Achmea-vestigingen door het land. Door die bijeenkomsten kwam er meer openheid. Mensen durfden te zeggen waar ze tegen aanliepen of dat ze een label hadden. Ineens werd het bespreekbaar en kwam er ruimte om de talenten te benutten. Ondertussen volgde ik een intervisiecoach-opleiding en aansluitend ook een coach- en kerntalentenanalistopleiding, zodat ik collega's niet alleen in groepsverband, maar ook individueel kon begeleiden.

Mijn manager begon te piepen, want al die extra activiteiten zouden ten koste gaan van mijn normale werk. Maar dat viel reuze mee. Ik ga gewoon efficiënt met mijn tijd om. Toen ik ook buiten Achmea als spreker werd gevraagd, werd het een ander verhaal, want dit viel niet meer onder mijn dienstverband. Daarom heb ik in 2021 mijn eigen bedrijf opgericht, waarin ik neurodiversiteitsmasterclasses en coaching kon geven naast mijn vaste baan bij Achmea. Van mijn manager kreeg ik vervolgens de vraag of ik mijn baan als adviserend apotheker nog wel leuk vond. Na mijn eerlijke antwoord hebben we afscheid van elkaar genomen en dat pakte goed uit. Ik begon met twee betalende klanten, maar binnen de kortste keren zat mijn praktijk helemaal vol.'

Waarom wilde je graag voorzitter van Mensa worden?

'Mijn behoefte aan uitdaging is groot. Het liefst doe ik ieder jaar wat nieuws of iets anders erbij. Bovendien draag ik graag ergens mijn steentje aan bij. Zo was ik al een tijdje voorzitter van het IHBV, toen in 2022 een bestuursfunctie binnen Mensa vacant kwam en daar was ik heel nieuwsgierig naar. De andere bestuursleden zagen mij

‘Mijn behoefte aan uitdaging is groot. Het liefst doe ik ieder jaar wat nieuws of iets anders erbij.’

wel zitten en vroegen mij voorzitter te worden, want Christianne Bezembinder ging haar functie neerleggen. Omdat nog iemand anders zich voor de functie meldde, volgde er een verkiezing. Ik werd met driekwart van de stemmen gekozen.’

‘Vanwege mijn gezondheid ben ik in de periode 2023-2024 acht maanden met belet geweest. Na een diagnosetraject volgend op het bevolkingsonderzoek naar borstkanker zijn mijn beide borsten afgezet. Ik zit nu in een reconstructietraject met lipofilling. Het hele proces en het herstel heb ik wel onderschat; ik wist niet dat het zolang ging duren. Inmiddels ben ik ervaringsdeskundige bij CancerConnect om vrouwen te helpen in het beslisproces of lipofilling wat voor hen is.’

Wat is de huidige koers van de vereniging?

‘In het verleden is vooral ingezet op groei, maar wij als bestuur vinden het belangrijk om de leden die er nu zijn meer te bieden. Ons thema voor 2025 is dan ook “bloei gaat voor groei”. Veel vrijwilligers zijn na covid gestopt en er zijn nog steeds veel onvervulde vacatures. Het idee is om slapende leden meer bij de vereniging

te betrekken en leden die het spannend vinden om vrijwilliger te worden, beter te faciliteren. We hebben gemerkt dat wanneer veel leden bij elkaar zijn, zoals op het afgelopen verdiepingsweekend (het bedankweekend voor vrijwilligers, red.), er organisch initiatieven ontstaan om iets op te pakken: als de een wat wil doen, haken anderen vanzelf aan. Daarom gaan we op momenten als de NJR en de ALCD nog eens extra aangeven welke vacatures er zijn en welke activiteiten we willen opzetten. Geïnteresseerden kunnen dan ter plekke vragen wat iets inhoudt. Dat alles doen we op een positieve manier. Want vrijwilliger zijn brengt je ook iets; het is immers leuk om samen dingen te doen.’

Welk thema wil het bestuur nog meer oppakken?

‘Een ander belangrijk speerpunt is de omgang met elkaar. Net als ik hebben veel leden pas op latere leeftijd hun hoogbegaafdheid ontdekt en niet iedereen is daar ongeschonden uitgekomen. Sommigen zijn daardoor extra gevoelig voor afwijzing, terwijl daar vaak geen sprake van is. Maar ook het “eindelijk volledig jezelf kunnen zijn” slaat soms iets te ver door. Ten slotte moet iedereen

binnen de vereniging zich veilig voelen.’

‘Binnen Mensa bestaan allerlei documenten, zoals statuten, huishoudelijk reglement, gedragscode, etiquette en een procedure voor lastgevende leden, die deels over sociale veiligheid gaan, maar niet altijd op elkaar aansluiten en elkaar soms bijten. Daarnaast hebben we een geschillencommissie. Er is echter ook iets nodig in de fase ervoor, waardoor een geschil voortijdig gede-escaleerd kan worden. Ton Bil is nu aangesteld als projectleider sociale veiligheid. Hij gaat inventariseren wat er allemaal is en samen met de vertrouwenspersoon, geschillencommissie en vrijwilligerszaken kijken waar mensen met wat terecht kunnen en wat er nog mist.’ ■

Jeannette Bosch is als zelfstandig redacteur en fotograaf gek op woord en beeld. Beide probeert ze zo treffend mogelijk vast te leggen. Daarnaast is ze fervent wereldreiziger en geniet ze van de geneugten van het leven.